

PSYCHOLOGIE CHAOSU

kvantové vědomí

Psychologie chaosu

kvantové vědomí

Věra Balková

Text a obálka: Věra Balková

Vydalo nakladatelství NOVÁ FORMA v roce 2015
Písecká 413, 375 01 Týn nad Vltavou – Malá Strana
Tiskem Nová Forma, s.r.o., Týn nad Vltavou, 2015
www.novaforma.cz

ISBN 978-80-7453-610-6

Knihu lze zakoupit na www.kniznieshop.cz

www.psychologiechaosu.cz

Překvapí nás, když si uvědomíme, že ať jsme, kde jsme, děláme, cokoli děláme, vždy jsme my sami středem vesmíru? Pozorovatel ovlivňuje to, na co se dívá, ovlivňuje hmotu ze svého středu. Oči cokoli vidí, přeneseno do mozku a tam zpracováno, putuje v podobě „pohybujících se obrazů“ dál kvantovými poli vesmírného vědomí jako energie. Kterou nelze zastavit a ponechat napěchovanou v mozkových buňkách! Energie uchopená očima a zpracovaná mozkiem putuje směrem k morfickým polím, zde jest uložena navždy v kvantovém archívu všeho Jsoucna. Cokoli oči vidí (snímají jako kamera) je uloženo v paralelním světě (jako jakýsi videozáznam), a to jakákoliv událost, bytost nebo věc. V závislosti na vědomí, myšlenkách a emocích pozorovatele!

Ukázka z knihy

Psychologie chaosu – kvantové vědomí

Alternativní energie

Stále platí, že na co si nelze sáhnout, tomu nevěříme. Tvrdit, že je cokoliv pravda, je ošidné, pravda je skutečně jen osobní zkušenost. Exoterika je opakem esoteriky, zahrnuje všechny exaktní vědy. Shrnuje vědecké poznatky oficiálně uznávaných oborů (chemie, fyziky, astronomie...), které jsou přístupné každému. Na rozdíl od esoteriky, jejíž poznatky jsou jen pro zasvěcené. Esoterika bohužel balancuje stále ještě na hranici nedůvěry. Dříve byla více tajemná, dnes je mnohé odkryto, žel stále zahaleno v pochybách. V nedůvěře jsou zahaleny pojmy pro alternativní energie, tajemné síly přírody, jelikož ne vždy je lze vědecky měřit. V podstatě jde o universální sílu, projevující se mnoha způsoby a v rozmanitých formách. Jde o energii, která má kladný i záporný náboj. Harmonie skutečného bytí předpokládá, udržet klad i zápor v rovnováze.

Symbolem harmonie je monáda. Symbolem exoteriky je kniha otevřená. Symbolem esoteriky je kniha zavřená.

Energie kosmická: je přírodní síla, která udržuje řád a chod všech přírodních dějů. Ovlivňuje lidské vědomí, psychiku i fyziologické tělesné pochody. Zdrojem této energie je světlo – tedy je jejím zdrojem Slunce a všechny ostatní hvězdy ve vesmíru. Dále je jejím zdrojem polarizované světlo Měsíce – odražené světlo Slunce. Nejsilnější proud kosmické energie pochází z galaktického středu, ústředního bodu naší mateřské galaxie. Galaktická energie má největší vliv na

transformaci vědomí, projevuje se cyklicky. Planeta Země, a tedy vše živé i neživé, střídavě prochází obdobími klidu a obdobími, kdy galaktická energie kulminuje. Projevuje se také v živlech vzduchu, ohni, vodě a zemi. Pokud je člověk dobře uzemněn, potom tělem člověka proudí jak elektrické fluidum ohně, tak magnetické fluidum vody. Obojí jest udržováno v harmonii živlem vzduchu – dechem.

Energie zemská: vyvěrá ze země, tvoří ji energetická síť propojená navzájem v pravidelných liniích pod povrchem země, zvaných telurgické proudy. Země je živá bytost, zemská energie proudí drahami pod jejím povrchem – proudí dračími tepnami. Tam, kde se nejvíce koncentruje nebo tam, kde se energie kříží, vytváří energetická silová centra, jinak zvaná dračí oka. Dávné civilizace stavěly na silných (pozitivních) energetických místech svatyně, zde vznikala kultovní posvátná, duchovní centra. Jedná se o přírodní energetické linie, které existují sami o sobě, nevznikly lidským přičiněním. Na těchto silně duchovních místech najdeme například gotické katedrály.

Energie životní: projevuje se jako síla určující mentální, psychické, duchovní a tělesné schopnosti. Nazýváme ji bioenergií nebo bioplazmou. Osobní energetické pole se projevuje jako aura. Vyzařuje z každé živé bytosti, je propojena s vesmírným energetickým polem. Zdrojem životní energie je energie vesmírná, která vše oživuje. Všepronikající energetické fluidum čerpáme především v přírodě, ze zemské aury, ze slunečního záření. A samozřejmě v podobě potravy, přírodní strava je proměněná vesmírná energie. Čerpáme ji vědomě například při meditaci, napojením se přímo na kosmickou energii, případně zemskou energii. Životní energii můžeme čerpat a doplňovat, například dotekem nebo

zaměřením koncentrované vůle z rostlin, stromů, vody, krystalů. Ale i od sebe navzájem.

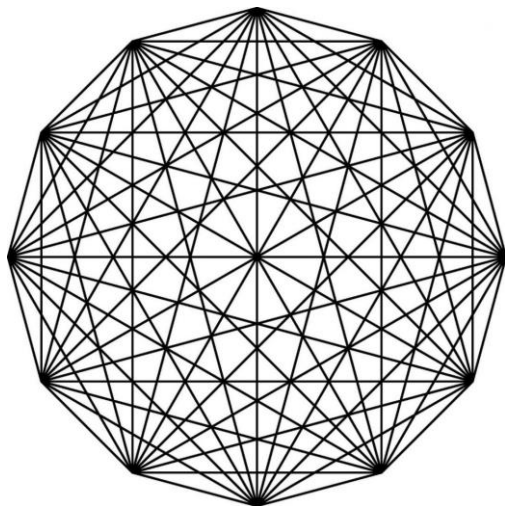
Životní sílu lze doplnit v přírodě, kde je dostatek energie pro každého. Nedostatek životní energie vytváří disharmonii organismu. Prána je všude kolem nás, jako vzduch, pouze ji běžně nevnímáme. Přesto je zřejmé, že při sexuálním uvolnění a vzrušení jsme zcela otevřeni průtoku této éterické energie. Přesto je zřejmé, že právě vesmírná energie je darem pro léčitele, kteří skrze své ruce předávají léčivou sílu nemocnému. Průlom do plazmatického pole vesmírné energie dokonce umožňuje léčení na dálku.

Prvotní vědomí, prána, hadí síla, božský dech, dokonalá prázdnota, příčina všeho, chaos nebo božská monáda je tajemná energie pocházející z „nultého bodu“. Je všude kolem nás a vše spojuje dohromady. Různé názvy nás mohou mást, jejich mnohost vychází z mnohosti jazyků různých národů. Energetické fluidum naplňuje každičký bod vesmírného prostoru. Vše živé, všechny bytosti včetně člověka, rostliny, stromy ale i planeta Země je touto energií ožívána. Prvotní materie obsahuje prainformace, které jsou klíčové pro život. Proniká světem hmoty, proniká realitou, ač pochází ze světa odlišného od trojrozměrného prostoru, který dočasně obýváme.

Vesmírné energetické pole – pole neviditelné harmonie má vlastní vědomí a disponuje inteligencí. Nejnověji jest nazýváno: „Kvantové pole vesmírného vědomí“.

Prvotní materie obsahuje prainformace. Je neviditelnou, přesto skutečnou plazmatickou dimenzí dávající a zachovávající život. Životní energie proudí tělem skrze jednotlivé čakry. Je-li některá čakra zablokovaná, energie

neproudí volně, což může způsobit tělesnou nebo psychickou disharmonii. Plazmatická energie oživuje fyzické tělo, tudíž je nedílnou součástí těla astrálního. Astrální tělo je plazmatické, je schopno samostatné existence, jednoduše opustí hmotné tělo ve spánku, při vědomém astrálním putování, a samozřejmě v okamžiku smrti. Plazmatické tělo (dvojník těla hmotného) je schránka pro naše pocity, emoce a myšlenky. Pokud máme málo životní energie, jsou naše myšlenky těžkopádné, pocity stísněné a emoce negativní. Vstupujeme-li vědomě do pole životní energie, například v přírodě, jsou naše myšlenky optimistické a tvůrčí, jsme senzitivnější, schopni telepatie a jasné intuice, docílíme rozšířeného vnímání.

Životní energii přijímáme a smysluplně ji zpětně vracíme do prostoru, případně ji necháváme bez užitku plynout různými směry. Nikomu ale nenarostou křídla přes noc. Pouze víra, skromnost, trpělivost a pokora nám pomůže

jednoho dne vzlétnout k neprobádaným dimenzím a nerušeně se zaposlouchat do nebeské hudby. Potom zažijeme alespoň střípek rozpomenutí se na Světlo, jež viděla a okusila duše každého člověka, ještě než se rozhodla vstoupit do těla, do světa věčných idejí, skrze bránu zapomnění. Aby splnila svůj osobní ale i celospolečenský karmický úkol.

Život v těle je zkušenost bytí v trojrozměrné dimenzi. Životní energie je nezničitelná. Co z toho vyplývá pro člověka? Člověk je nesmrtelný. Smrt je dána pouze pro fyzické tělo, které je tvořeno zachvíváním energie, tato energie tělo přežívá. Život ve věčnosti je cesta bez začátku a konce. Před naším zrakem jsou skryté jevy jemnohmotného světa, což ale rozhodně neznamená, že neexistují. Jen jsme ztratili kontakt, představivost a víru. Energie se ani nedá uschovat do zásoby – její přirozeností je neustálé proudění. V případě smrti život ani pro odložené hmotné tělo tak docela nekončí, pokud si uvědomíme, že při vlastním rozkladu opět ožívá užitečnou prací mikrobů a bakterií. Hmota, z které je pozemské tělo složeno, potom co jej opustí oživující energie Ducha, se ve formě částic opět spojí s přírodou.

Jak znovuobjevit tuto přírodní sílu uvnitř sebe? Magický průsečík uvnitř našeho nitra, pokud jej objevíme, spatříme a uvěříme, je bránou, která nám umožní nahlédnout kamkoliv si budeme přát. V tomto ryze vnitřním bodě se nachází odpovědi na otázky, v bodě středu není čas ani prostor. Avšak ocitnutí se v tomto bodě v nás může vzbudit z počátku překvapení nebo mrazivou, posvátnou úctu. Později zjistíme, že jiné dimenze přesahující třírozměrný prostor, že paralelní světy a nejhlubší část naší psychiky jsou na dosah skrze

naše podvědomí. Respektive skrze změněné vědomí – změněný stav vnímání.

Chceme-li poznat sami sebe, musíme se obrátit dovnitř. Chceme-li poznat obsah vědomí jakéhokoliv předmětu, musíme se obrátit směrem ze svého středu dovnitř – například kamene nebo stromu, vcítit se do jeho podstaty. To dokážeme, oprostíme-li se v ten okamžik od ega. Zůstaneme zcela bez myšlenek a vnímáme jen přítomný okamžik. Chceme-li pochopit nebo poznat jinou osobu, musíme se soustředit na intuici. Musíme umět využít empatie – vcítění se do druhých osob. Empatii si ale nesmíme plést s povrchním zdáním. K opravdovému vcítění se je zapotřebí intuice, ničím nepodmíněné vnímání osobnosti druhých. Chceme-li cokoliv pochopit či prozkoumat – musíme to pozorovat ze svého středu, usazení ve vlastním nitru. Tak, jak to v dávných dobách dělali alchymisté.

Alchymista studoval hmotu pevně usazen sám ve svém nitru, to mu umožnilo nahlížet do vnitra hmoty, a následně do sebe sama. Alchymista transmutoval hmotu a zároveň transformoval své vědomí.

Morfická pole

Esoterická tvrzení, tisíce let stará, spočívají ve výrocích, že svět viditelný je zrcadlovým odrazem světa nadpozemského, astrálního. Co to znamená? Hmota má minimálně dvě tváře: viditelnou a neviditelnou. Nic nového z pohledu esoteriky. Vědecké výzkumy zas tvrdí, že antihmota je zrcadlovým obrazem viditelné hmoty. Že každé existující elementární částici odpovídá antičástice. Antičástice se zkoumají v urychlovačích částic.

Předmětem vědeckého bádání je například, zda je gravitace v antihmotě stejná jako gravitace v obyčejné hmotě. Vědci předpokládají, že množství neviditelné antihmoty ve vesmíru se rovná množství viditelné hmoty ve vesmíru. Předpokládají, že každá částice normálního světa má odpovídající částici v antisvětě. Hmota, ze které sestává vše jsoucí, má svého dvojníka. A tím je antihmota. Antihmota se skládá z antičástic. Částice a antičástice mají stejnou hmotnost ale opačný náboj. Dokonce mají stejnou dobu života.

Existuje zrcadlový obraz vesmíru? Má každá částice svého dvojníka v antihmotě? Platí totéž pro vše jsoucí? Vše, co jest tvořeno částicemi, atomy, molekulami? Máme každý z nás svého dvojníka? Co je to antihmota? Kde se nachází antisvět, dvojník viditelného vesmíru? Hmota viditelná je tvořena protony, neutrony a jádrem atomu. Hmota neviditelná je tvořena antiprotony, antineutrony a jádrem atomu, je tvořena neviditelnými antičásticemi, které jsou ale dvojníky částic „viditelných“. Existuje tedy hmota a antihmota paralelně vedle sebe? Tak jako esoterické vědění předpokládá, že svět viditelný koexistuje vedle světa neviditelného, astrálního? Proniká těmito světy jediná elementární síla, tajemná a vše určující?

Projevující se, mimo jiné, také silou vůle, silou myšlenek?

SILOU MYŠLENEK, VÁŽENÍ!

Hmota a antihmota, podle současných předpokladů, prostor a antiprostor nejsou od sebe odděleny. Existují paralelně vedle sebe. V souvislosti s esoterickou myšlenkou, že svět viditelný není zcela oddělen od světa nadpozemského, je v těchto představách skryto cosi velmi zásadního! Podle vědeckých teorií vesmír buď má,

nebo nemá dvojníka. Pokud jej má, potom by zánik vesmíru spočíval ve střetu hmoty s antihmotou, vznikl by vesmírný kolaps. Velká exploze, nový velký třesk. Vznikl by nový vesmír. Neboť pokud se částice střetne s antičásticí, (tento jev se nazývá anihilace), potom původní částice zaniknou a dojde k přeměně na jiné částice. Tato teorie odpovídá esoterické teorii nekonečného zrodu, růstu a zániku. Neustále se opakujícího koloběhu ve věčnosti: život, smrt a znovuzrození.

Veškerý svět je magnetická hyperprostorová pavučina projeveného světla. Světlo je podstatou všeho. Světelný paprsek je základem holografické projekce. Vše vydává světlo. Dokonce každá jednotlivá buňka vydává paprsek světla, měřitelný velmi citlivými přístroji. Vesmírné světlo propojuje všechnu jsoucí hmotu mezi sebou. V této éterické pavučině jsou propojeny hvězdy mezi sebou a navzájem spolu rezonují. Nekonečná světelná vlákna vibrují v každém okamžiku neutuchající energií. Světelnými vlákny jsou propojeny mezi sebou všechny galaxie. Planety v planetárních systémech se svými slunci. Všechno je navzájem světelnými paprsky propojeno se vším. Všechny bytosti jsou ve světle lásky propojeny s kosmickým vědomím. Lidé jsou propojeni mezi sebou navzájem. Nikdo není na hyperdimenzionální úrovni od nikoho oddělen. Každá myšlenka je světelnou vibrací, každá je součástí vesmírné superpavučiny. Světlo je definováno již v knize Genesis. Světlo je Lásky.

Morfická pole jsou archívy vesmírné sféry, obsahují minulost, současnost i budoucnost. Historie minulosti, přítomnosti i budoucnosti je uložena v holografických obrazech. V těchto kvantových polích vesmírného vědomí neexistuje čas. Ve změněném stavu vědomí

můžeme nahlédnout kamkoliv, setkat se s obrazy příběhů bytostí jak žijících, tak zesnulých, dokonce i těch, které se teprve připravují na zrození. Informace uložené v morfických polích jsou nekonečné. Vše ve vesmíru má paměť, včetně pozemské krajiny, včetně minerálů a rostlin. Napojením se na morfická pole, uvedeme v pohyb komunikační proudy, můžeme zde čerpat informace a souznít s rytmem přírodních cyklů.

Máte v tom zmatek? Může být rozuzlení vesmírných paradoxů jednoduché? V přírodních zákonech nalézáme podstatu a smysl všeho jsoucna. Ve vědeckých zákonech nalézáme jen střípky, které nás pomalu vedou k odhalení jednotlivých částeček mystiky. V posledních letech se toto tempo viditelně zrychluje. Přesto k extatickému spojení s veškerenstvím má věda ještě daleko. Právě proto, že tak urputně zavírá oči před mystérii světa. Vědec skeptik je dalece vzdálen prožitku mystického vytržení, zření nadpozemského skrytého v pozemském. Jen osobní zkušenost je lékem proti dobrovolné slepotě. Jen osobní zkušenost překoná a doplní vědecké teorie o dávná mystická poznání.

Vesmírná energie sama sebe obnovuje, popohání a zobrazuje v různých realitách, kdy přeměňuje se ve hmotu a naopak. A právě proto je vesmír nekonečný a věčný, ať už kdy existoval v jakékoliv podobě. Ať už v jakékoliv podobě bude existovat další věky. V okamžiku kdy pochopíme, o čem je řeč, sladíme vědomé já s vesmírnou energií a objevíme magické elixíry pro duši. Konečně spočineme v náruči moudrosti. Odvážíme-li se překročit tajemnou mlhu na rozhraní světa duchovního a hmotného, potom zříme, že esoterika je věda o vztahu věcí a vzájemných souvislostí. Všechny zákony, po kterých pátráme, ať už fyzikální, chemické nebo

biologické, budou zjevné, pochopíme-li je jako zákony ryze přírodní. A pokud do této rovnice dosadíme také prvky týkající se zákonů mystických, duchovních.

Svět je tvořen Duchem, nikoliv hmotou. Hmota je pouze následek absolutní příčiny. Emanace neboli vyzařování myšlenek a představ vytváří všechny ideje, příhody, životní peripetie, skutečnosti prožívané reality. Vzniklé vzory se uspořádávají v morfických polích, postupem času se proměňují ve hmotu. Pod tímto si můžeme představit, že stvoření světa nikdy neskončilo. Stvoření světa stále trvá! Veškerý hmotný svět, projevující se v trojrozměrné realitě, má podobu jakési záhadné holografické projekce. Vývoj člověka představuje nekonečnou spirálu otevírajícího se vědomí. S tímto aspektem do určité míry souvisí známé, leč často nesprávně chápané tvrzení, že všichni máme svobodnou vůli.

Je šílené představit si, jak velké množství emanací vytváří lidstvo jako celek v každém okamžiku. Mohou to být obyčejné životní představy – jak pozitivní tak negativní. Nebo výrony různě fantastických představ, které během času vytvoří dostatečné množství energie, která se posléze (v běhu pozemského času) zhmotní v konkrétní, hmatatelné podobě. Uvědomme si například, že Julius Verne nebyl jen tak obyčejným fantastickým snílkem. Nic nelze svádět pouze na vyšší moc.

Zrovna tak apokalyptické filmy a počítačové hry s prvky násilí jsou určitým druhem emanací. Vytvářejí rezonance energií (záporných), které mohou v budoucnosti dosáhnout kritického množství. Negativní energie vznikají ze svobodné vůle jejich tvůrců a jsou intenzivně posilovány svobodnou vůlí jejich konzumentů! Potom se

soustřeďují v morfických polích. Zrcadlením se záporné energie přenáší zpět do pozemské reality. Vždycky se nějakým způsobem projeví! Například v podobě skutečných katastrof. Nebo v podobě šílence, který ve škole postřelí nevinné mladé lidi. Žádná z těchto energií, následně přenesená zpět do hmoty, nikdy nevznikne sama od sebe.

Za určitých podmínek lze Absolutno nalézt v každém přítomném okamžiku života, jenž představuje moment času tady a teď. Myšlenka, představa, veškerá hmota, vše je vibrace energie. A z toho musíme vycházet. V každém přítomném okamžiku v plném vědomí prožívejme čistou lásku. Nestresujme se, nehněvejme se, nepřipoutávejme se k ničemu, vždy usazení ve vlastním středu. Není však jednoduché dosáhnout tímto způsobem jednoty s Absolutnem. To by snad člověk musel být čistá duše, jako lilie.

Přítomný okamžik je neuchopitelným okamžikem prázdnoty, jakéhosi nedefinovatelného vakua. Přesto v přítomném okamžiku vytváříme realitu budoucnosti. Z prázdnoty všechny věci pocházejí a do prázdnoty se navracejí. Prázdnota, stejně jako číslo nula, má nesmírný tvůrčí potenciál. V každém přítomném okamžiku vytváříme slovem, představou a činem budoucnost, respektive každý další přítomný okamžik, nic jiného totiž neexistuje. Pro zcela nezasvěceného jsou tyto známé esoterické myšlenky na první pohled neuchopitelné.

Nesnažme se je ale pochopit vynaložením přehnaného úsilí, pochopení se časem dostaví samo. Vzápětí nám dojde, že život je spiritualita sama, aniž bychom se vědomě dopouštěli jakéhokoliv spirituálního aktu.